

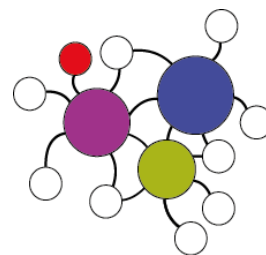
Korte Verhalen Club

Hobby/Passie

Maart 2025

www.welzijnbergen.nl

**Stichting
Welzijn
Bergen**

Spelregels

Om de 4 weken (met uitzondering van een zomerstop) krijg je een onderwerp waarover je een kort verhaal of een mooie herinnering schrijft, dit mag ook in dichtvorm of met een mooie tekening. Illustraties bij de teksten zijn altijd welkom.

We denken aan minimaal een A5 (350 woorden), maximaal een A4 (700 woorden). Aanleveren kan digitaal, per post of je kunt het afgeven bij een van de wijksteunpunten. Zie de adressen op de achterpagina.

Je mag zelf weten of je een verhaal anoniem of met naam inlevert.

Hoe meer deelnemers, des te meer verhalen. Met elkaar maken we een bundel vol leesplezier met mooie, lieve en warme verhalen. We zullen de bundels ook in de verzorgingshuizen en bibliotheken in onze gemeente verspreiden.

De bundels worden digitaal toegestuurd.
Hier zijn geen kosten aan verbonden.

De bundels kunnen ook tegen een kleine vergoeding (€3,00) opgehaald worden bij de Wijksteunpunten.

Inhoud

Ab Helsloot	5
Ellen Swanenburg de Vije	7
Sandra Schaaper	10
Cootje Bronner	12
Henk van Zadelhoff	14
Gea van Zadelhoff	17
Anneke Kettenes	20
Fred Steinkuhler	25
Walter van Gelderen	27

MUZIEK, SCHILDEREN EN SCHRIJVEN VERBINDT

Het zijn eigenlijk drie hobby's die ik beoefen: muziek, schilderen en verhalen schrijven. Daarbij staat het musiceren wel op nummer 1, maar ook het maken van schilderijen of objecten en verhalen schrijven doe ik met plezier. Over muziek heb ik al eens geschreven en mijn schrijfbijdragen kan een ieder tot zich nemen bij de Korte Verhalen Club. Maar eens kijken hoe dat met het schilderen zit. Na de middelbare school heb een reclameopleiding gevolgd waarbij tekenen en schilderen onderdeel was van de opleiding. Veel reclameteksten maken en affiches ontwerpen maar ook het inrichten van

etalages, stands inrichten en het schrijven van bijvoorbeeld prijskaartjes behoorde tot de opleiding. Een tijd in de reclame gewerkt, maar uiteindelijk voor allerlei andere functies gekozen. Daarom is schilderen een hobby geworden.

Abstract werken vind ik erg leuk om te doen. Laat mij geen portret schilderen, want dat gaat het niet worden. Maar gekke dingen verzinnen (en maken) vind ik leuk. Zo kreeg ik eens van een vriend een hoeveelheid pastelkrijtjes in de vorm van kabouters. Hij wist niet wat hij er mee moest. Deze doos met wel honderd van deze gnomen stond op zolder. Tijdens corona ben ik ze gaan verwerken in gekke objecten. Dus niet gebruikt om te tekenen maar op een andere wijze verwerkt. Leuk om te doen.

Hieronder enkele voorbeelden.

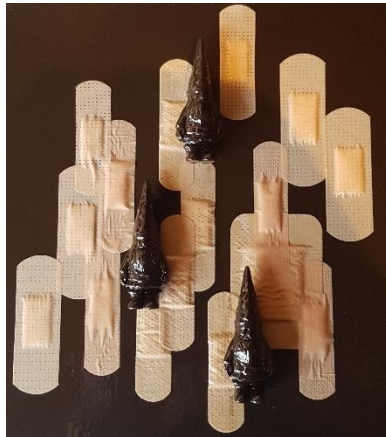

Rode Potloodventer

Fijnslijpers

Pleisterplakkers

Trio Amsteljazz in het Cooltheater Heerhugowaard

Ab Helsloot, Bergen

Hobby's

Bij het lezen van de nieuwe opdracht van de korte verhalen club dacht ik, werkelijk? Wat moet ik hier nu weer mee! Gaan we allemaal verhalen krijgen over hoe leuk het is om te schrijven van verhalen en/of gedichten, hé bah, saai! Maar na een beetje nadenken heb ik natuurlijk veel meer hobby's dan alleen maar schrijven.

Eigenlijk is mijn grootste hobby tv kijken. Wegdromen in verhalen die niet van mij zijn. Want ik pleeg geen moord, ga niet naar een tropisch eiland op vakantie, raak dus ook niet mijn bagage kwijt bij het vliegen. Ga geen romance aan met vreemde mannen, die ik net vijf minuten ken, ik ga ook niet vreemd, ik ga eigenlijk helemaal nergens heen, behalve dan in mijn tv en in mijn fantasie.

Op de basisschool zat ik uren uit het raam te staren. Op weg naar paardrijden al fietsend door de polder speelde ik dat ik de presentatrice van Gewest tot Gewest was. Een tv programma van heel lang geleden over de natuur en in het programma werden uiteenlopende personen en kwesties in de Nederlandse regio's belicht, misschien zoals nu SBS6 Hart van Nederland doet.

Leren vond ik niet leuk, nou ja niet leuk? Het ging mij moeilijk af. Ik heb dyslexie, een rotwoord om te schrijven trouwens, als 'dyslect'. Tegenwoordig geeft de computer rode golfjes onder een woord, als je het fout schrijft. Dat is voor de dyslect een zegen. Leren en onthouden van dingen vind ik nog steeds moeilijk. Ik schrijf daarom heel veel op, probeer echt mijn best te doen tijdens

een conversatie om wat gezegd is te onthouden, en dat werkt goed, voor mij althans. Geef mij GEEN boekje met uitleg over hoe iets werkt maar vertel het mij en doe het voor, de volgende keer kan ik het zelf. Daarom is voor mij de computer een uitkomst. Met filmpjes over van alles te vinden op bijvoorbeeld YouTube.

Er zijn heel veel dingen die ik fijn vind om te doen. Elk jaar in december heb ik een goed gesprek met mezelf. Is wat ik het afgelopen jaar heb gedaan nog steeds wat ik voort wil zetten? Wil ik nieuwe dingen ondernemen? Ben ik nog tevreden met mezelf en mijn hobby's? Zo maak ik graag foto's, niet gepland maar wat ik zoal tegen kom. Mij is al meerdere keren gezegd dat ik 'het oog' zou hebben. Dat ik dingen zie en opmerk die een ander aan zich voorbij zou laten gaan en niet zou registreren.

Dit jaar ben ik ook weer eens gaan haken. Dit is compleet de schuld van mijn buurvrouw die mij aangestoken heeft met het 'handwerkvirus'.

Met regelmaat kun je mij vinden op een podium om gedichten of verhalen voor te dragen. Soms denk ik: ik heb mijn roeping mis gelopen. Iemand zei eens, daar moet je wat mee doen, met dat talent van jou. En op mijn manier

doe ik dat ook. Ik schrijf voor de Korte Verhalen Club Bergen, ben lid van Dichtkring Alkmaar en post met regelmaat iets op Facebook. Weet je wat ik heel raar van mezelf vind? Dat lezen voor mij vaak verschrikkelijk is, maar schrijven daarentegen heel leuk! Wie had dat gedacht? Misschien heeft het wel niets met schrijven te maken? Misschien is het dat ik meer een verhalenverteller ben en dat ik schrijven en gedichten maken daar een uiting van is? Wie weet...

Ellen Swanenburg de Veye

Hobby/Passie

De hobby van Mik was vissen.

Hij kon zich echt ontspannen wanneer hij zijn hengel 'te water liet' en hij zich in de rust van de natuur op zijn dobber concentreerde.

De vader van Mik had hem al vanaf jonge leeftijd meegenomen met zijn vele 'vistochten' en zijn eerste visvergunning had hij beschouwd als een soort diploma. Van zijn vader moest hij eerst het nodige weten over 'vissen vangen' en uiteraard bestelde hij sindsdien ieder jaar de vispas.

Zijn vader had hem van alles geleerd.

Als beginnende visser nam hij Mik mee naar kleine viswateren, waar de kans groter was om iets te vangen, omdat veel vissen daar in een kleiner gebied samenleven.

Hij leerde Mik:

- het type hengel dat hij nodig had;
- de dikte van de lijn;
- het schepnet met meetlint op de steel;
- regels omtrent minimum en maximum formaten voor de trots en voor meenemen van de vis;
- hengelkokers voor het vervoer van de hengel (zijn eerste had hij zelf gemaakt van een PVC-buis);
- het soort aas, dobbers en haken;
- breekstaafjes waarmee hij 's nachts de visstek kan verlichten;
- een comfortabele zitkist en beschermende kleding hoorden ook bij de uitrusting. Zo kon hij vaker en langer op pad en hoefde hij niet bang te zijn voor een regenbui.

Mik had al snel een werphengel.

Zonder helpende hand was het best lastig zijn vislijn goed op de molen te spoelen. De spoel sprong snel weg en hij had beide handen nodig om de molen te draaien en de lijn onder spanning te houden.

daarom legde hij de spoel in een emmer met een laagje water. Zo hoefde hij hem niet vast te houden en rolde de vislijn niet onverwacht te ver van de spoel af.

Hij wist al snel dat je de vis met een hakensteker 'onthaakt' met een voorzichtige drukkende beweging; waarna je de haak en de hakensteker uit de vissenbek haalt.

Hij ontdekte dat het op een mooie winterdag lastig is om met maden te vissen, omdat maden door de kou stoppen met bewegen. Daarom stopte hij ze in een doosje met luchtgaatjes dat hij in zijn broekzak bewaarde. (Daardoor blijven de maden warm en gaan ze weer kronkelen)

Ook overkwam het hem wel eens dat de lijn hopeloos vast zat onder water en hij kreeg hem met geen mogelijkheid meer los. Hij leerde dat hij het beste een dikke tak kon gebruiken om de lijn te breken. (Hij wikkelde de lijn om de tak en trok vervolgens aan de tak.) zo kreeg hij geen snijwonden aan zijn handen wanneer hij de scherpe dunne vislijn brak.

Toen de vrouw van Mik in verwachting was had ze vaak last van hormonale stemmingswisselingen. Mik kon daar niet mee omgaan en hij ging nog vaker vissen als voorheen. Toen hun eerste zoon geboren was zocht hij ook vaak in het vissen een excuus om de drukte en veranderingen in hun leven te ontlopen. Ze kregen twee kinderen. Mik hield zich voornamelijk bezig met zijn werk en hobby. Zijn vrouw regelde alles thuis heel goed. Tot... zijn vrouw een aanbod kreeg voor een hogere functie op haar werk. De kinderen waren 8 en 6 jaar oud en z'n vrouw vroeg of hij ook iets meer thuis kon zijn voor de kinderen. Even leek het of het hele 'veilige wereldje' van Mik in elkaar dreigde te storten. Na nare protesten en ruzies thuis en ook na gesprekken met zijn vader zag Mik uiteindelijk in dat hij ook voor zijn vrouw en kinderen moest gaan. Hij nam de kinderen mee op vistochtjes en leerden hen alles, zoals zijn vader bij hem gedaan had. Hij had er eigenlijk heel veel plezier in om zijn hobby zo te delen. Hij sprak veel meer met de kinderen en als gezin kwamen ze nader tot elkaar. Ze deden vaker andere leuke uitstapjes en hij zag z'n vrouw weer opbloeien tot de zelfverzekerde mooie vrouw die ze altijd was.

Hij realiseerde zich dat hij nu de woorden van zijn vader echt begreep:
"Vissen moet je hobby blijven; maar je gezin moet je passie zijn"

Sandra Schaaper

Hobby of passie

Als ik deze woorden probeer te omschrijven, merk ik dat ze dicht bij elkaar liggen, maar niet hetzelfde gevoel uitstralen. Ik zeg meteen bij passie: “Verzamelen van Chinees ceramiek”. En bij hobby denk ik aan “Het fotograferen van de natuur”. Maar als ik probeer te omschrijven waarom ik het ene passie noem en de andere hobby, loop ik vast. Hoe omschrijft het woordenboek beide woorden.

Passie wordt vaak omschreven als een handeling waar je ontzettend veel van houdt. Het komt van het Latijnse woord passio, dat hartstocht betekent. Maar wanneer spreek je dan van een hobby? Dit begrip kun je beschrijven als een liefhebberij die een persoon met regelmaat in zijn of haar vrije tijd uitoefent. Het geeft plezier en ontspanning. Als ik naar mezelf kijk, weet ik dat het verzamelen van ceramiek richting passie gaat, maar mijn man beschrijft het als mijn hobby. Ik vraag een aantal personen die twee begrippen te omschrijven. Ook nu valt het me op dat deze begrippen elkaar vaak overlappen en het veel vertelt over iemands persoonlijkheid. Als ik naar de reumatische handen van mijn 96-jarige buurvrouw kijk en haar hoor praten over de vreugde dat het orgelspelen voor haar had en dat ze dit nog iedere dag mist door die reuma, zegt ze zelf dat dit spelen een hobby was. Kijkend naar haar lichaamstaal en daar het verdriet zie dat dit niet meer mogelijk is, zou ik het meer als een passie willen omschrijven. Mijn dochter, die een eigen paard bezit, aarzelt als ik dit benoem als haar passie. Haar man omschrijft het zakelijk als: ‘Iedere maand minstens €5000 uitgeven voor je passie, voor een hobby zou ik dat nooit doen.’ In het appartementsgebouw, waar ik woon, zie ik iedere woensdagochtend een groepje mannen biljarten. Zelf noemen ze het een hobby, eentje zegt hierover “Een uit de hand de hand gelopen hobby”, ik krijg meer het gevoel, dat het primair een manier is om contact met elkaar te hebben, en dat het biljarten bijzaak is.

Hoewel ik mijn rugzak met fotospullen, in de gang van mijn nieuwe appartement klaar had gezet, heb ik er zeker meer dan driekwart jaar na mijn verhuizing niet naar omgekeken. Totdat ik op een middag een boeiend tafereel zag. In het park waar ik vlakbij woon, staat in de vijver een standbeeld dat twee reigers uitbeeldt. Preciezer kijkend, realiseerde ik me dat er ook een levende naast de twee anderen stond. Snel mijn telefoon gepakt om dit te fotograferen.

Thuisgekomen, de foto's op de computer beijkend, zag ik dat ik mijn fototoestel had moeten gebruiken. Terug naar de vijver, maar daar was alleen maar het standbeeld. Hoe komt het toch, mopperde ik in mezelf, dat je het zo druk hebt met overleven in een nieuwe omgeving, dat je niet de rust kunt opbrengen erop uit te gaan om te fotograferen, zoals je in je vroegere woonplaats gewend was. Dat moet vanaf vandaag anders, besluit ik. Als ik nu ga wandelen, wat echt een noodzaak is om niet te verpieteren en stijf te worden, herbeleef ik weer het gevoel dat ik al wandelend misschien iets interessants tegenkom wat ik op een foto kan vangen. Het is geen passie, maar het opnieuw weer oppakken van mijn hobby geeft me een boost.

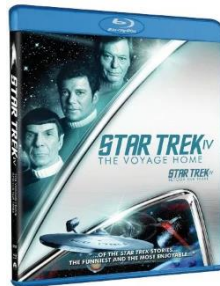

Herinnering aan de duinen van Egmond

Cootje Bronner

Mijn passie voor 'buitenaards leven', edelstenen en astrologie.

In mijn kindertijd was ik al onder de indruk van de planeet Mars. Ik verzamelde krantenknipsels en was gefascineerd door buitenaards leven. Ik keek naar de serie Star Trek (De originele afleveringen). Bekende namen zoals Captain Kirk en Mr. Spock (ruimtevaartofficier). Mr. Spock, bekend om zijn puntige oren. In een ruimtevaartuig The Enterprise beleefden ze buitenaardse avonturen.

De 'sneller dan het licht theorie' heeft indruk op mij gemaakt. Het bestaan van leven buiten ons melkwegstelsel vind ik heel realistisch. Helaas zijn wij nog steeds op zoek naar buitenaards leven en is het tot op heden niet gelukt om een vorm te vinden. Wel heeft men dit jaar ontdekt dat er ooit oceanen waren op Mars. Waarschijnlijk is er ooit leven op Mars geweest.

Daarnaast waren er sciencefiction films van ufo's (unidentified flying objects) met aliens die de aarde bezochten. Dit heeft mij van jongs af aan geïnspireerd. Ik ben altijd geïnteresseerd in de laatste ontwikkelingen over het heelal. Veel theorieën worden bevestigd, maar er zijn ook onverklaarbare waarnemingen. Ik denk dat we er als mensheid nog niet aan toe zijn om buitenaards leven te ervaren. Ik denk dat vormen van buitenaards leven of energieën wel invloed op ons hebben. De mensheid wordt op onverklaarbare wijze ondersteund (en beschermd!) bij al onze technologische ontwikkelingen in de afgelopen 100 jaar. Bepaalde vormen van intelligentie komen als een soort energie en/of trilling bij ons binnen. Volgens mij staan wij nog in de kinderschoenen van alles wat mogelijk is.

Als *bruggetje* (energie en/of trilling) van buitenaards leven naar mijn passie voor *edelstenen*.

Na een bezoekje aan Giethoorn, ik was nog een puber, ontdekte ik de schoonheid van de edelstenen en de esoterische betekenis daarvan. Er was een winkel met edelstenen, mineralen en sieraden. Sindsdien ben ik altijd actief geweest met edelstenen. Niet alleen de schoonheid maar ook de verkoop en de betekenis/trilling van de stenen en mineralen.

Ik weet dat over de werking van edelstenen wetenschappelijk niets is bewezen. Ik zal dan ook nooit iemand met (ernstige) lichamelijke klachten helpen. Altijd eerst een huisarts raadplegen. Vervolgens (baat het niet dan schaadt het niet) kan worden gekeken naar de *esoterische* werking van edelstenen. Er wordt ook gekeken naar onderstaande 7 chakra gebieden.

Veel in de natuur heeft een trilling. Bepaalde trillingen kunnen helpen om je beter te voelen. Ook een gevoel bij een steen (schoonheid bijvoorbeeld) kan iets positiefs teweeg brengen in je lichaam (psyche). Een blij gevoel geeft mentale kracht. Veel mensen hebben baat bij klankschalen. Elke klank heeft een trilling. Dit kan heel ontspannend werken. Bepaalde trillingen/geluiden kunnen als irritant worden ervaren. Bijvoorbeeld het geluid van een snelweg, treinverkeer en installaties buiten of in huis. Hoe heerlijk is het om in het bos te lopen of te kamperen. De stilte van de natuur. Iedereen slaapt dan veel beter.

Astrologie

Stenen en sterrenbeelden hebben ook weer raakvlakken. Ben je bijvoorbeeld geboren eind juli, begin augustus dan ben je als sterrenbeeld een Leeuw. In de astrologie kennen we 12 sterrenbeelden. De zon hoort bij het dierenriemteken Leeuw. Bergkristal geeft kracht. Zowel de zon als de Leeuw zijn beide zeer krachtig. Eenvoudige duiding als voorbeeld.

Door het lezen en ervaren van deze duidingen ben ik mij gaan verdiepen in de astrologie. In ben in contact gekomen met Lea Manders, een bekende astrologe in Nederland. Na het duiden van mijn horoscoop wist ik even niets te zeggen. Hoe kan iemand zoveel van mij weten. Lea geeft ook opleidingen. Direct ben ik gestart met de opleiding Astrologie. Astrologie is geen wetenschap. Astrologie heeft wel veel aanknopingspunten op veel levensvragen, zoals: wie ben ik, wat zijn mijn talenten, welke studie of soort werk past bij mij om mensen heel goed op weg te helpen.

Ik heb mij ook verdiept in de geschiedenis van edelstenen. Zelfs in de bijbel komen edelstenen voor. Bijvoorbeeld: agaath, amethist, barnsteen, granaat, saffier, smaragd en turkoois. Saffier wordt overvloedig in de bijbel genoemd en staat voor trouw, liefde en kuisheid. De steen wordt omschreven als beschermer tegen ontrouw, haat en angst.

Er is meer tussen hemel en aarde (mijn passie). Veel is nog niet wetenschappelijk bewezen. Ook is nu nog niet alles te verklaren.

Lijkt mij mooi dit verhaal (mijn passies) als volgt af te sluiten.

De diamant, een echte edelsteen, wordt vergeleken met Gods genade (mensen worden vernieuwd). Diamanten weerspiegelen het licht van de Eeuwige, Zijn glans en Zijn heerlijkheid.

Henk van Zadelhoff

Hobby/Passie

Er zijn veel dingen die ik leuk vind om te doen en die zouden ook makkelijk onder de noemer hobby kunnen vallen, maar een passie... Ja, dan kom ik toch uit op alles wat met planten en de verzorging daarvan te maken heeft. Zolang ik me kan herinneren heb ik al een interesse in planten, bloemen en bomen. Ik denk dat ik een jaar of zeven was toen ik alle fruitpitjes verzamelde om ze daarna in tuinen en openbaar groen te planten. Ik vraag me af hoeveel pitjes het daadwerkelijk tot boompje hebben gered. Een paar jaar later kreeg ik van iemand een zakje met kalebas zaadjes. Net voordat de grote zomervakantie begon zaaide ik het hele zakje leeg naast onze garage en gaf het dagelijks water, totdat we op vakantie gingen. Enkele weken later was de verrassing en verbazing groot toen we bij de terugkeer van onze vakantie de deur van de garage niet meer konden openen. De kalebas zaadjes waren gegroeid en hadden zich ontwikkeld tot een hele sliert kalebassen die de deur van de garage blokkeerden. Mijn ouders begrepen niet hoe die kalebassen vanuit onze tuin groeiden, maar die hadden ook niets van mijn zaai-activiteit meegekregen. Ik vond het wel indrukwekkend hoor, WoW wat een kracht zat er in die zaadjes!

Als puber stond mijn slaapkamer vol met plantjes en stekjes en later toen ik het huis uit ging bleef mijn plantenkoorts. Nog steeds heb ik overal in huis planten en stekjes. Het gaat ook nooit vervelen, er zijn zoveel soorten planten en allemaal hebben ze hun eigen gebruiksaanwijzing en stekmethode.

Neem nu zo'n mooie oude huiskamerplant als de Sanseveria met z'n prachtige lange rechtopstaande bladeren in prachtig groen/geel. Deze plant staat het liefst in een krappe bloempot. Of de hertshoorn, ook een klassieker, met z'n harige bladeren die stoffig lijken, maar die je juist nooit mag afstoffen want dan gaat het mis met de plant. En de graslelie met z'n mooie lange hangende grassprietten, hij geeft zijn eigen stekjes aan de sprietten. Zo leuk dat ze zo verschillend zijn, het groeit/bloeit en af en toe zit er ook wel eens eentje bij die het niet redt, kortom het leeft.

Ik werk als vrijwilliger bij het plantenasiel in Alkmaar. Hier worden planten gebracht en gedoneerd waar men vanaf wil. Het kan bijvoorbeeld zijn dat de plant te groot is geworden, de plant het niet meer zo goed 'doet' of men is er gewoon op uitgekeken. Als vrijwilliger van het plantenasiel controleren wij de plant bij binnenkomst op beestjes en ziektes, zodat wij ze eventueel eerst kunnen behandelen en opknappen. Hierna gaan ze, voorzien van verse aarde en een geschikte pot, voor een klein prijsje de winkel in voor de verkoop en een nieuwe eigenaar.

Een beetje onnodig te zeggen natuurlijk maar dit werk vind ik superleuk om te doen! Het plantenasiel NH zit nu nog als shop-in-shop winkel in de Rataplanvestiging Alkmaar. Het zijn op dit moment (van schrijven) onze laatste weken hier met het plantenasiel. We moeten helaas verhuizen, maar hebben tot nog toe geen nieuwe locatie gevonden. Een spannende tijd, misschien moet ik er maar wat klavertjes vier zaadjes op loslaten.....

Gea van Zadelhoff

Hobby/Passie

Boven mijn bed hangt dit zelfgemaakte schilderij.

Ik kan zo altijd even schaapjes tellen, voordat ik mijn bed in duik!

Schilderen is een mijn hobby's.

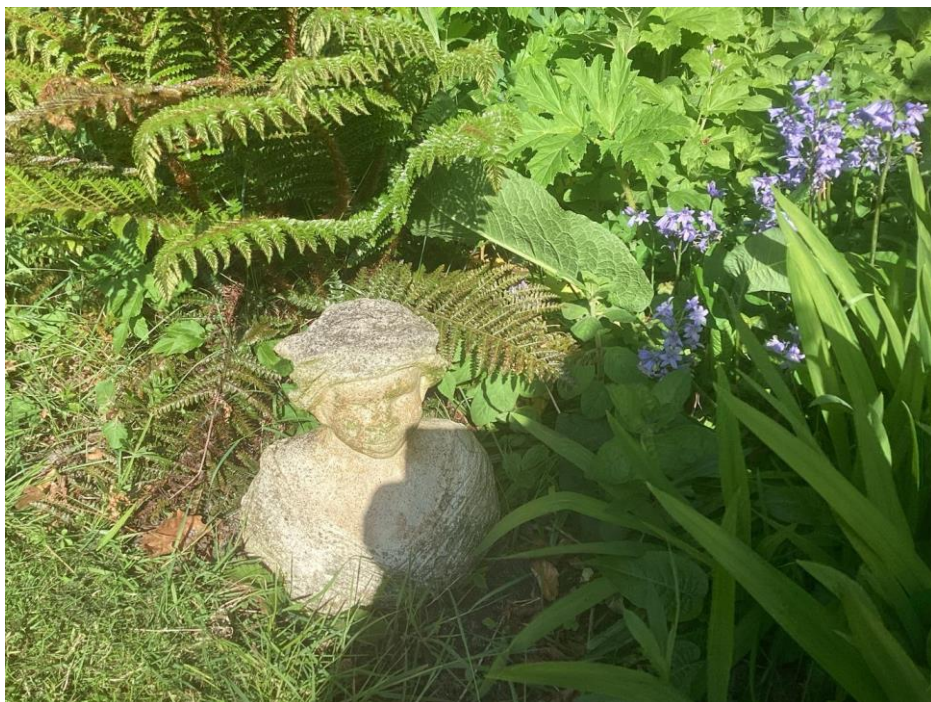

Andere schilderijen staan soms op de zolderkamer te wachten, totdat ze weer eens aan de beurt zijn. Een duinlandschap of zeegezicht mag vaak langer blijven hangen. En ook een doek vol klaprozen en korenbloemen wacht het seizoen af.

De zonnebloemen komen in de zomer naar beneden.

In de tuin staan een paar beelden die af en toe op een ander plekje worden neergezet. Soms half verscholen onder een varen of op een ereplaatsje op het tuinbankje.

Tuinieren en boetseren zijn ook een paar van mijn hobby's.
Het zijn leuke vrijetijdsbestedingen.

Mijn grote passie is wel schrijven.

Korte verhalen, gedichten, overpeinzingen, werken aan mijn levensverhaal.

Een passie kan een groot gedeelte van je leven beheersen.

Ik schrijf al heel lang, maar niet altijd zo intensief als de laatste jaren.

Met het vorderen van de leeftijd, lijkt ik wel meer haast te krijgen om zoveel mogelijk te vertellen.

Schilderen en schrijven... de hobby en de passie komen samen.

Je kunt een verhaal schilderen op een doek met verf en penselen, maar schrijven is ook een soort schilderen met woorden, op papier.

De passie voor schrijven zit altijd in je hart en in je achterhoofd.

Het zijn over het algemeen 'feel good'-verhalen die ik graag deel.

Feel good schrijven kan alleen vanuit een goed basisgevoel bij jezelf en weten wat voor jou bijdraagt aan je levensvreugde.

Het is fijn om via een verhaal een gezellig en aangenaam gevoel te kunnen opwekken bij je lezers.

De opdracht voor mezelf is, om zoveel mogelijk zaken op papier te zetten, waarvan met name mijn kinderen kunnen genieten, maar die ook voor anderen prettig te lezen of interessant zijn.

Ik prijs me gelukkig, dat ik de brieven van mijn vader in mijn bezit heb.

Als marineman, schreef hij gedurende zijn varende leven.

Soms bleef hij jaren weg.

In die 5 afwezige oorlogsjaren, bestonden de verhalen slechts uit zeldzame, gecensureerde, simpele levenstekens!

Indonesië, Nieuw Guinea leverden mooie verhalen op.

Hij schilderde met woorden.

Ik lees hoe zijn schip door het Suezkanaal vaart, en hij verblind wordt door de witte woestijn aan weerszijden, en af en toe een karavaan langs ziet trekken.

Hoe hij op de Indische oceaan de vliegende vissen op dek ziet landen, en varend langs de kust van Nieuw Guinea de ondoordringbare oerwouden ziet, waar het 'koppensnellen' nog vers in het geheugen ligt.

Deze beeldende manier van schrijven heb ik van hem geërfd!

Door te schrijven heeft hij een prachtig document nagelaten, dat ik pas vele jaren later in kon zien.

Daarom is het mijn passie om nu ook mijn document te maken, door zoveel mogelijk ervaringen, herinneringen op schrift te stellen in de vorm van proza.

De titel heb ik al: Weet je wie ik ben?

Anneke Kettenes

Winterse stilte...

Half twee...

Ik zit op een van mijn favoriete plekjes in de tuin.

Ik voel de zon op mijn gezicht. Ik zit met mijn voeten in de sneeuw en sla de warme plaid om mijn benen.

Ik doe mijn ogen dicht en ik luister...

Het is zo bijzonder om in deze oorverdovende stilte toch te genieten van kleine geluidjes en activiteiten in de natuur.

Het fladderen van de houtduiven, die zich niets lijken aan te trekken van de sneeuw en al druk bezig zijn om elkaar het hof te maken en elkaar weer attent maken op het oude nest hoog in de boom, heerlijk toegedekt met de klimop die van ons mag blijven zitten, waarin ze vast vannacht weer wat beschutting kunnen zoeken tegen de kou.

Ik hoor ook een kraai die tegen iemand lijkt te praten.

Ik hoor een specht roffelen. Die heeft vast honger en probeert met zijn gehamer wat insecten in de bast van de boom wakker te maken.

De roodborst aan mijn voeten kijkt of ik toevallig wat kruimeltjes heb gemorst van mijn bruine boterham. Ik heb hem expres wat slordig opgegeten, dus dat zal wel lukken!

Ik hoor zelfs de kleine druppels van de door de zon ontdooide sneeuw vallen.

Ik hoor in de verte de schaaapjes .

Nog verder weg hoor ik het zachte ruisen van de zee.

Zo zie, voel en hoor ik dat er in dit stiltekabaal, van alles gebeurt in de voortuin.

Je moet er natuurlijk wel oog en oor voor hebben.

Anneke Kettenes

Hobby een 'vrije tijdsbesteding'

Begaf mij jaren geleden op de volleybal- en tafeltennis vloeren.

In verband met veel deelname van clubteams van onze volleybalclub Slotervaart in Amsterdam, is de regel om dan ook een scheidsrechter te leveren..., dit opgevolgd.

Het was prettig dat je deze functie kon combineren met een te spelen wedstrijd vóór je eigen wedstrijd of erna...

Gezellige tijden!

Voor tafeltennissen ging ik later naar Schoorl.

Het ging zo goed met ons team, dat we het de naam 'Dreamteam' gaven!

Leuke stukjes destijds hierover kunnen neerpennen in het clubblad.

Een hecht team met dreams.

Fijn dat je op latere leeftijd ook dat nog meemaakt.

Zoonlief en de maatjes van de tafeltennisclub werden 'in een ademtocht' vele keren achter elkaar jeugdkampioen!

En speelden toen in de hoogste jeugdafdeling van Noord-Holland.

Zelfs kwam het zover dat ze door de Nederlandse Tafeltennisbond werden uitgenodigd.

Passie kwam bij mij meer van pas.

Heeft een goede uitwerking op mij.

Passie voelde ik, dat ging dieper bij mij.

Verfijnde energie, noem ik het maar.

Je voelt meer wat je echte plannen zijn.

Later begreep ik pas, dat het ook 'passie' was.

Was 20 jaar oud in 1964, toen het handelsbedrijf startte.

Het ging voortvarend. Wat een mazzel.

De werkzaamheden met passie uitgedrukt in 432 maanden.

Minus de weekenden, vrije dagen en vakanties!

Ook vreugde, moeilijke tijden, samenvattend: het was te overzien.

Maar natuurlijk ook: afzien.

In 1987 ontving zoonlief het Licht.
En ma en pa zó blij.
Waren een en twintig jaar getrouwd.
Waren gelukkig, waarom kinderen?, mijmerde ik regelmatig.
Het wonder.
Hoe is dit mogelijk!
Niet te beschrijven...

Werden op diverse scholen begeleid voor toekomstige werkzaamheden.
Waar is het voedsel om onze jongeren waarlijk te vergezellen voor
het praktische levende leven met alles d'rop en d'ran!

Ter herinnering tussendoor, mijn gebezigde woorden hebben nog steeds met
Passie te maken.
Een soort overgave, in verband met onder andere 'het voelen en doen' ....etc.

Na ongeveer acht jaar had ik een helder moment.
Ja, zeg dat wel, eindelijk weer eens meer helderheid in de tent, namelijk: het
werk is een middel.
Het leven is het doel, toch?
Blij mee.
Ging toen op 28-jarige leeftijd studeren: praktische filosofie.
Ik was verkocht en kon deze studie vele jaren iedere week volhouden.
Ook soms weekenden, vakanties.
Voelde me meer opgeladen.
Ging het leven beetje bij beetje doorzien.
Interessant.
Zeer en zeer dankbaar.

Fred Steinkühler

“Over hobby’s, passies, en wat er op lijkt”

Ik ga al een poos mee met de wereld. Een klassieke levenswet luidt dat alles wat geboren wordt drie stadia doorloopt: opgaan, blinken en verzinken. Van het opgaan weet ik niks. Alleen de verhalen. Dat ik acht pond woog bij de geboorte en altijd honger had. Dat de oorlog in mijn geboorte jaar 1940 al een paar maanden aan de gang wist ik als baby niet. Ik moet de spanning van de wereld om mij heen en vooral van mijn ouders wel meegevoeld hebben. Met name in de volgende jaren van de oorlog, de laatste razzia in 1944 waar mijn vader als dwangarbeider naar Duitsland is getransporteerd en de hongerwinter. In de loop van die eerste jaren heb ik al wel wat favoriete activiteiten ontwikkeld die ik nu geen hobby’s zou noemen maar die mij veel plezier opleverden. Eén daarvan was “spijbelen”. Op de kleuterschool, de lagere school, de MULO etc. Leren, opletten, stil zitten, luisteren. Ik moest dat allemaal nog leuk gaan vinden. Veel liever was ik buiten, op het weiland, in het bos, in de duinen en op het strand. In deze periode ontwikkelde ik mijn eerste echte hobby: het verzamelen van vleugels. Ik vond de dode vogels op het strand, vaak besmeurd met illegaal geloosde stookolie. Ik vond ze ook in de strenge winters (die er destijds waren) Ik had een specialisatie: meeuwen. Van bijna alle in Nederland bekende meeuwensoorten had ik de vleugels. Een topper was een verdwaalde Jan van Gent met een spanwijdte van twee meter. Alle vleugels had ik min of meer provisorisch geprepareerd maar met die grote jongens was dat niet voldoende. Ik had alles aan de muur geplakt en gespijkerd en was de enige nog die het in mijn kamer langer dan een uur volhield. Na een paar gele kaarten van mijn moeder gekregen te hebben stonden op een gegeven moment drie koffers met vleugels op de stoep voor het ophalen van grofvuil. Einde hobby!

Op de HBS waar ik mijn middelbare schoolcarrière beëindigde had ik andere hobby’s: “Meisjes” en “Sporten”. Ik had het erg naar mijn zin deze twee jaren. Door fijne, betrokken, deskundige docenten was ik leren leuk gaan vinden, had de tijd om te sporten en om te gaan met vrienden en vooral vriendinnen. Het was de tijd waar het levensstadium “Blinken” zich ging ontwikkelen. (Het boek “Wij van de HBS” met de ondertiteling Terug naar de beste school van Nederland kijk ik nog regelmatig in)

Later in mijn leven heb ik nog een aantal andere hobby’s gehad of ontwikkeld zoals:

- Dammen. Begon al in Diensttijd. Fanatiek dammen, damboeken bestudeerd. Na de diensttijd damclubs in Voorburg en Bergen bezocht. Succes en (veel) nederlagen gekend. Een remise tegen Iser Koeperman bij een damsimultaan was het grootste resultaat.

- Muziek maken en beluisteren. Een blijvertje. Een breed palet van muziekgenres met een uitschieter wat betreft Ierse volksmuziek waar ik met verschillende thinwhistles mee kan fluiten.
- Hardlopen. Een evergreen. De documentaire “Herbstgold” is voor mij een wenkend perspectief. Ieder jaar wordt in Finland een wereldkampioenschap georganiseerd voor oude krassen. In Herbstgold is de jongste 82 en de oudste 100. Sommigen kennen elkaar al van de Olympische spelen in Berlijn 1936. Ik wil op mijn 90e de laatste levensfase van “Verzinken” nog even vieren met een gouden medaille!

Walter van Gelderen

Vragen?

Neem dan gerust contact op met één van de wijksteunpunten van Stichting Welzijn Bergen.

Op werkdagen tussen 09.00 en 12.00 uur bereikbaar op:

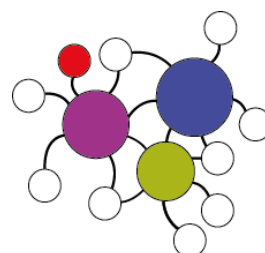
Wijksteunpunt Bergen: T 072 - 582 14 50
Binnenhof 9-11, 1861 JW Bergen

Wijksteunpunt Egmond: T 072 - 506 52 04
Hanswijk 1B, 1934 CP Egmond a/d Hoef

Wijksteunpunt Schoorl: T 072 - 509 52 67
De Sanderij 7, 1871 ER Schoorl

Aanleveren kopij
c.meliefste@welzijnbergen.nl

www.welzijnbergen.nl

*Algemeen Nut
Beogende Instelling*
ANBI

**Stichting
Welzijn
Bergen**